

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA(143) METAL·LÚRGIA (8) ELS JUNYENT (1)

Per situar els orígens dels Junyent industrials a Terrassa hem de recular fins al 1875, quan Francesc Junyent i Dalmases, aleshores un jove de 18 anys, es va traslladar de Rajadell a Terrassa per treballar d'aprenent a l'acreditat taller de construcció i reparació de maquinària dels Abelló. El ram del metall no era aliè a aquell xicot, ja que el seu pare explotava una petita foneria al poble de Rajadell.

*Francesc Junyent
i Dalmases*

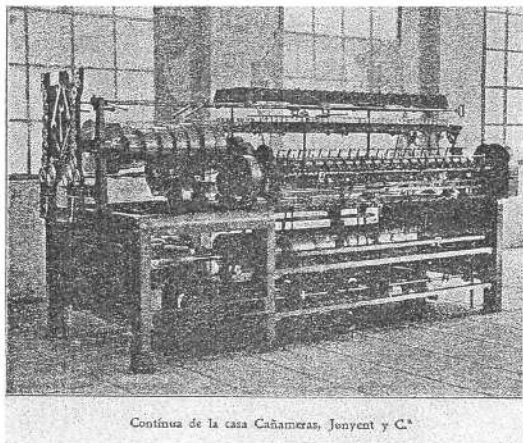
El 1889 Francesc Junyent va decidir posar-se a fabricar maquinària pel seu compte i amb Jaume Canyameres i Cladellas (serraller de Sentmenat) i una altra persona de cognom Bartomeu, va crear la societat **La Constructora Mecànica Canyameres, Junyent i Cia.** El taller es va instal·lar al carrer de Sant Llorenç, 38. Quan el 1904 es va construir la nova Escola Industrial, Canyameres, Junyent i Cia li va donar una contínua de dues cares, una de tòrcer i l'altra de fils de fantasia, per a la sala de màquines.

Francesc Junyent es va casar amb Cristina Benet i Dinarès, filla del fabricant de filats Marc Benet i Humet. Junyent tenia aficions literàries (escribia poemes) i artístiques, qualitats que heretarien alguns dels seus descendents. L'únic càrrec públic que ens consta que hagués exercit, va ser el de president del Casino del Comerç.

La societat Canyameres, Junyent i Cia. es va mantenir invariable vint anys, durant els quals s'anà especialitzant en contínues de tòrcer i de fantasia. El 16 de juliol de 1910, els tres socis de comú acord, van decidir que es dissolgués la societat i en van nomenar liquidador Jaume Navarro i Sanahuja.

Tant Canyameres com Junyent van seguir fent la mateixa feina, però per camins diferents. Així Josep Canyameres, fill de Jaume Canyameres, va constituir amb Antoni Brugueres i Domènec una societat col·lectiva anomenada Canyameres i Brugueres, que va continuar, en el mateix local de la societat dissolta, la fabricació i reparació de maquinària fins al gener de 1917, en què es va convenir la seva dissolució. Aleshores Josep

Canyameres es va fer càrrec de l'actiu i el passiu de la societat, va continuar el negoci compartint-lo amb el de compravenda de matèries primeres i va traslladar-lo al carrer del Vall, 59. El negoci no devia anar bé, ja que en el segon semestre de 1922 els creditors de Josep Canyameres en forcen el tancament i en nomenen liquidadors al comerciant de ferreteria Josep Cardús i Tió, i Joan Vallès, de Vallès Germans i Arch.

D'altra banda, tres mesos abans de la dissolució de Canyameres, Junyent i Cia., Francesc Junyent havia promogut per al seu fill una societat per fabricar maquinària, bàsicament maquinària elèctrica. El soci de Joan Junyent va ser Josep Gibert i Escudé i la societat s'anomenà **Gibert i Junyent**, encara que el nom comercial que van fer servir va ser **La**

Electra Industrial. Aquesta empresa, que esdevindria la més important de la història de la ciutat pel nombre de treballadors, ja va ser estudiada amb més detall, en els suplementos 123 i 124. Allà ja vam dir que la presència de Junyent a la societat va ser breu. El maig de 1912, dos anys després de la creació de Gibert i Junyent, Joan Junyent va traspasar la seva participació a Maurici Borie i pocs dies després, concretament l'1 de juny, Francesc Junyent, amb la cooperació del seu fill Joan, va obrir un nou taller al carrer de Pau Clarís 28, destinat a construccions i reparacions mecàniques en general, especialment de contínues de tota classe. Els primers anys el taller donava feina a una desena de treballadors, xifra que es va doblar cap al 1915 arran de la demanda derivada de la guerra europea. La crisi de la postguerra va afectar només temporalment el taller dels Junyent. El 1923 ja havia recuperat el nombre de treballadors que tenia durant la guerra. La seva especialitat, contínues de filar i tòrcer, no tenia gaire competència d'altres tallers de l'estat espanyol.

(continuarà)

RAFEL COMES